Τὰς μεγάλας ἑορτὰς τῆς Χριστιανωσύνης, ποὺ θὰ διέλθωμεν, διὰ νὰ τὰς κατανοήσῃ κανεὶς περισσότερον, πρέπει νὰ τὰς συνδυάσῃ μὲ ἔργα φιλανθρωπίας καὶ φιλευσπλαγχνίας.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Τὰ παιδάκια, τοῦ μέλλοντος ἡ ἐλπίδα, πρέπει νὰ χαροῦν κατὰ τὰς ἑορτάς. Ὅλοι ἂς ἐνισχύσωμεν τὴν προσπάθειαν διὰ τὸ δῶρον τῶν ὀρφανῶν καὶ τῶν πτωχῶν παιδιῶν.

ΠΩΣ ΔΙΑΓΡΑΦΟΝΤΑΙ Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΚΑΙ Η ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΔΙΑΝΥΟΜΕΝΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΕΤΟΣ

Η ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ κ. Α. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ 1955-56

Αἰσιόδοξος διὰ τὴν δημοσιονομικὴν ἐξέλιξιν.—Ηὐξήθησαν τὰ συναλλαγματικὰ ἔσοδα καθὼς καὶ αἱ καταθέσεις εἰς τὰς Τραπέζας.—Ηὐξημένη γενικῶς ἡ οἰκονομικὴ δραστηριότης τῆς χώρας.—Αἱ στρατιωτικαὶ δαπάναι, καίτοι περικοπεῖσαι, ἀπορροφοῦν τὰ 42,6 ο)ο τῶν ἐξ ἐθνικῶν πηγῶν ἐσόδων.—Φυσιολογικὴ ἡ αὔξησις τῆς κυκλοφορίας, οὐδεμίαν δικαιολογοῦσα ἀνησυχίαν.—Ἡ Κυβέρνησις ἀναγνωρίζει ὅτι ὑφίσταται ζήτημα βελτιώσεως τῶν ἀποδοχῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.—Λεπτομερειακὸν πρόγραμμα ἐπενδύσεων, χσηματοδοτούμενον κατὰ τὰ 25 ο)ο ἀπὸ τὸν Ο.Χ.Ο.Α. καὶ τὴν Δ.Ε.Η.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΝ ΤΟ ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΘΕΝ ΙΣΟΖΥΓΙΟΝ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ ΚΑΙ ΕΞΟΔΩΝ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Ἀποστολίδης, ἐπὶ τῇ καταθέσει τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ τρέχοντος οἰκονομικοῦ ἔτους 1955—56 ἀνέπτυξε τὰ κυριώτερα σημεῖα αὐτοῦ, τὰ ὁποῖα ἔχουν ὡς ἀκολούθως:

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ καταθέσω εἰς τὴν Βουλὴν τὸν γενικὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1955—56.

Πρὶν ἢ εἰσέλθω εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ κατατιθεμένου προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1955-56 ἐπιθυμῶ νὰ προβῶ εἰς γενικὰς παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς κινήσεως τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας. Ἡ πραγματοποίησις ὑψηλῶν πραγματικῶν εἰσοδημάτων κατὰ τὸ οἰκον. ἔτος 1953-54, τόσον εἰς τὴν ὕπαιθρον, ὅσον καὶ εἰς τὰ ἀστικὰ κέντρα καὶ ἡ διαμόρφωσις αἰσιοδόξων προβλέψεων μεταξὺ τῶν παραγωγικῶν ἐπιχειρήσεων διὰ τὴν περαιτέρω ἐξέλιξιν τῶν οἰκονομικῶν μας πραγμάτων, ἔθεσαν τὰς βάσεις διὰ τὴν συνέχισιν τῆς πρὸς τὰ ἄνω πορείας τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας, κατὰ τὸ λῆξαν οἰκον. ἔτος 1954—55. Παρὰ τὴν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο μειωμένην παραγωγὴν σιτηρῶν ἔναντι τοῦ ἔτους 1953 καὶ τὴν περιοδικὴν ἀφορίαν τῆς ἐλαίας, ἐν τούτοις ὁ συνολικὸς ὄγκος τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς κατὰ τὸ 1954—55 ἐλαφρὰν μόνον ὑποχώρησιν ἔσημείωσεν ἔναντι τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς τοῦ 1953—54 λόγῳ τῆς ποιοτικῆς καὶ ποσοτικῆς βελτιώσεως τῆς ἀποδόσεως τῶν λοιπῶν καλλιεργειῶν, αἵτινες συνετέλεσαν εἰς τὴν βελτίωσιν τοῦ γεωργικοῦ εἰσοδήματος. Ἀλλὰ καὶ ἡ βιομηχανικὴ παραγωγὴ καὶ οἱ λοιποὶ παράγοντες τῆς οἰκονομίας ἐβελτιώθησαν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο. Ὁ γενικὸς δείκτης τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς ἐσημείωσεν ἄνοδον ἀπὸ 164 (μέσος ὅρος Ἰανουαρίου—Ἰουνίου 1954) εἰς τὰς 180 (μέσος ὅρος Ἰουλίου—Δεκεμβρίου 1954) διατηρηθεὶς εἰς τὸ αὐτὸ ὕψος καὶ κατὰ τὸ β' ἑξάμηνον τοῦ 1954—55, ἀνελ ὢν κατὰ τὸ τέλος αὐτοῦ (Ἰούνιος 1955) εἰς 186.5. Ὁ ἀριθμὸς τῶν συσταθεισῶν νέων βιομηχανιῶν κατὰ τὸ 1954—55 ἀνῆλθεν εἰς 1.600 περίπου, εἰς 850 δὲ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπεκτάσεων λειτουργουσῶν βιομηχανιῶν. Ὁ ἀριθμὸς τῶν προσλήψεων ἐργατοϋπαλληλικοῦ προσωπικοῦ εἰς 563 βιομηχανίας τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης καὶ 7 ἐπαρχιακὰς τοιαύτας, ἐσημείωσεν ὑπέροχὴν τῶν προσλήψεων ἔναντι τῶν ἀπολύσεων κατὰ 2.578. Ἡ ὀρθολογισικωτέρα ὀργάνωσις τῆς ἐπιχειρήσεων καὶ ἡ ἐκ ταύτης αὔξησις τῆς ἀποδόσεως τῶν ἐργαζομένων συνετέλεσαν εἰς τὴν ὡς ἀνωτέρω αὔξησιν τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς. Ἐπερατώθη κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἡ ἐκτέλεσις τῆς πρώτης φάσεως τῶν ἔργων τοῦ ἐξηλεκτρισμοῦ τῆς χώρας, ἅ πάντα δὲ ἐτέθησαν ἐν λειτουργίᾳ τροφοδοτοῦντα τὸ ἐθνικὸν δίκτυον, σημαντικὸν δὲ ἐπίτευγμα ἐπετελέσθη διὰ τῆς ὑπογραφῆς, λήγοντος τοῦ 1954—55, τῶν συμβάσεων ἐκτελέσεως τῶν ἔργων Πτολεμαΐδος, Μέγδοβα καὶ τοῦ Διϋλιστηρίου τοῦ πετρελαίου. Αἱ παρὰ Τραπέζαις (πλὴν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος) καταθέσεις ἀπὸ 3.059 ἑκατ. τῆς 30 Ἰουνίου 1954 ἀνῆλθον εἰς 4.054 ἑκατ. κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1954, εἰς 4.114 ἑκατ. κατὰ τὴν 31 Μαρτίου 1955 (τὸν τελευταῖον τουτέστι πρὸ τῶν σεισμῶν τῆς Μαγνησίας μῆνα) καὶ εἰς 4.279 ἑκατ. τὴν 30 Ἰουνίου 1955 ἤτοι ἐντὸς ἔτους ἐσημείωσαν αὔξησιν κατὰ 17.6 ο)σ. Ἡ συνολικὴ χρηματοδότησις τῆς οἰκονομίας ἀπὸ 6.912 ἑκατ. τῆς 30 Ἰουνίου 1954 ἀνῆλθεν εἰς 8.036 τὴν 31 Δεκεμβρίου 1954 καὶ εἰς 8 420 ἑκατ. κατὰ τὴν 30 Ἰουνίου 1955, σημειώσασα οὕτω αὔξησιν ἐντὸς ἔτους κατὰ 21.8 ο)ο.

Ἄξιον ἰδιαιτέρας σημασίας εἶναι ὅτι ἡ οἰκονομικὴ ἄνοδος ἐπραγματοποιήθη παρὰ τὴν ἐφαρμοσθεῖσαν πλήρη ἐλευθερίαν ὡς πρὸς τὰς εἰσαγωγὰς βιομηχανικῶν προϊόντων καὶ εἰδῶν διατροφῆς, μὲ τὰς ἐκ ταύτης προκυψάσας ὑπερμέτρους πιστωτικὰς διευκολύνσεις, αἵτινες ἐπέτεινον τὰς δυσχερείας τῆς ὁποίας ἀντιμετώπιζον αἱ ἐθνικαὶ παραγωγικαὶ μονάδες ἀπὸ μέρους ἀλλοδαπῶν ἐξαγωγικῶν ἐπιχειρήσεων, αἱ ὁποῖαι τυγχάνουν παντοειδῶν ἐνισχύσεων, ἀπὸ τὰς Κυβερνήσεις των.

Αἱ δυσχέρειαι αὐταὶ ἀντιμετωπίσθησαν διὰ τῆς ἐπιβολῆς τοῦ μέτρου τῆς προκαταβολῆς ὑπὸ τῶν εἰσαγωγέων τοῦ 50 ο)ο τῆς ἀξίας τῶν εἰσαγομένων ἔναντι φορτωτικῶν ἐγγράφων, χωρὶς ἐκ τούτου νὰ παρακωλυθοῦν αἱ εἰσαγωγαὶ βιομηχανικῶν ὑλῶν καὶ βασικῶν τροφίμων.

Ἐκ πάντων τῶν ἀνωτέρω λόγων ἐπραγματοποιήθη αὔξησις τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος ἥτις φυσικὸν ἦτο νὰ ἐπιδράσῃ εὐμενῶς καὶ ἐπὶ τῆς δημοσιονομικῆς κατασιάσεως τῆς χώρας καὶ νὰ ἐπιτρέψῃ κατὰ Μάρτιον τοῦ 1955 τὸν τελευταῖον τουτέστι πρὸ τῶν νέων σεισμῶν τῆς Μαγνησίας μῆνα καὶ νέαν αὔξησιν τῶν ἀποδοχῶν καὶ τῶν συντάξεων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. Ἡ ἔκτασις ὅμως τῶν σεισμῶν τούτων καὶ αἱ ἐξ αὐτῶν καταστροφαὶ ἐπέβαλον ἀπροσδόκητον βάρος ἐπὶ τῶν δαπανῶν τοῦ προϋπολογισμοῦ διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς περιθάλψεως καὶ ἀποκαταστάσεως τῶν πληγέντων πληθυσμῶν, βάρος τὸ ὁποῖον δὲν ἠδύνατο νὰ ἀναλάβουν αἱ διαμορφωθεῖσαι ἤδη πρὸ αὐτῶν δυνατότητες τοῦ προϋπολογισμοῦ. Πρὸς ἀντιμετώπισιν τοῦ νέου βάρους καὶ ἐκτέλεσιν κατὰ τὰ ἀμέσως ἑπόμενα τοῦ 1954—55 ἔτη τοῦ προγράμματος ὁριστικῆς ἀποκαταστάσεως τῶν σεισμοπλήκτων ἐν γένει περιφερειῶν, κατέστη ἐπάναγκες ὅπως ἐπιβληθοῦν ἔκτακτοι φορολογίαι ἄνευ συγχρόνως διαταράξεως τῆς δημοσιονομικῆς καὶ νομισματικῆς ἰσορροπίας καὶ ἐπιβραδύνσεως τῆς ἐκτελέσεως τοῦ προγράμματος τῶν δημοσίων ἐπενδύσεων.

Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐσημείωθη βελτίωσις τοῦ ἰσοζυγίου τρεχουσῶν πληρωμῶν. Εἰς τὴν τοιαύτην ἐξέλιξιν πρωταρχικὴν συμβολὴν παρέχουν αἱ ἐξαγωγαὶ τοῦ καπνοῦ, ἀλλὰ καὶ τοῦ βάμβακος, τῶν ὁποίων ἡ ζήτησις ἐπηύξησε τὰ ἐξαγώγιμα πλεονάσματα τῆς παραγωγῆς των εἰς τὴν διεθνῆ ἀγοράν. Ἡ ἀνάπτυξις τοῦ τουρισμοῦ καὶ ἡ ἐκμετάλλευσις τοῦ μεταλλευτικοῦ πλούτου τῆς χώρας, αἱ ἐξαγωγαὶ τῶν λοιπῶν προϊόντων, αἱ παραγγελίαι εἰς τὰς ἑλληνικὰς βιομηχανίας στρατιωτικοῦ ὑλικοῦ διὰ λογαριασμὸν τῆς Ἀμερικανικῆς Κυβερνήσεως καὶ διὰ λογαριασμὸν τῶν λοιπῶν κρατῶν—μελῶν τοῦ ΝΑΤΟ, ἡ ἀνάθεσις παραγγελιῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰς ἑλληνικὰς κλωστοϋφαντουργικὰ ἐπιχειρήσεις καὶ ἡ ἐκτέλεσις ἔργων κοινῆς ὑποδομῆς ἐν Ἑλλάδι, δι' εἰσφορᾶς τῶν κρατῶν μελῶν τοῦ Ν.Α.Τ.Ο., ἐπηύξησαν τὸ ἐνεργητικὸν τοῦ ἰσοζυγίου τῶν ἐξωτερικῶν πληρωμῶν τῆς χώρας.

Τὰ ἐκ τῶν ἀνωτέρω πηγῶν συναλλαγματικὰ ἔσοδα, ἐνισχυόμενα μὲ τὰ λοιπὰ τοιαῦτα ἐξ ἀδήλων πόρων ἄτινα βαίνουν συνεχῶς αὐξανόμενα καὶ μὲ τὴν ἀρξαμένην εἰσροὴν κεφαλαίων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ βελτιώνουν τὸ ἔλλειμα τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν πληρωμῶν μας ὥστε τοῦτο νὰ ἐκτιμηθῇ ἀπὸ τὸ 1955—56 εἰς τὸ ποσὸν τῶν 60 ἑκατ. δολλαρίων περίπου, ποσὸν ὅπερ κρίνεται ἀναγκαιοῦν ὅπως καλύψῃ τὸ σύνολον τῶν συναλλαγματικῶν ἀναγκῶν τῆς χώρας κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο καὶ τὴν ἐπηύξησιν τοῦ συναλλαγματικοῦ αὐτῆς ἀποθέματος. Ὡς πρὸς τὸ ἕτερον σκέλος τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξωτερικῶν πληρωμῶν δηλονότι ὡς πρὸς τὰς εἰσαγωγάς, ἡ Κυβέρνησις θὰ διατηρήσῃ τὸ σύστημα τῆς ἐλευθερίας αὐτῶν, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ ἐχέγγυον ὁμαλῆς τροφοδοτήσεως τῆς παραγωγῆς καὶ ἐπιτρέπει τὴν βελτίωσιν τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου.

ΓΕΝΙΚΗ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Ἡ κεντρικὴ γραμμὴ τοῦ κατατιθεμένου προϋπολογισμοῦ ἐξετέθη διὰ τῶν προγραμματικῶν δηλώσεων τοῦ κ. προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, κατευθύνεται δέ, διὰ τῆς ἐξασφαλίσεως ἑνὸς πραγματικοῦ ἰσοζυγίου μεταξὺ τῶν δημοσίων εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν, εἰς τὴν διατήρησιν τῆς σταθερότητος τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος. Τὸ ἰσοζύγιον τοῦτο ἐπετεύχθη διὰ τῆς κατὰ τὸ ἔτος 1955—56 παροχῆς συνδρομῆς ἐκ 1.400 ἑκατ. δραχμῶν ἢ 46,6 δολλαρίων ὑπὸ τῆς μεγάλης ἡμῶν συμμάχου, τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, πρὸς τὴν ὁποίαν διὰ τοῦτο ἡ Ἑλλὰς διατηρεῖ ἀναλλοίωτον τὸ αἴσθημα τῆς εὐγνωμοσύνης.

Ἡ Κυβέρνησις ἐμφανίζει τὸν προϋπολογισμὸν 1955—56, οὐ μόνον ἄνευ ἐπιβολῆς νέων φορογογικῶν βαρῶν, ἢν ἀπέκλεισεν ἀπ' ἀρχῆς, λόγῳ τῆς ὑφισταμένης ἤδη ὑψηλῆς φορολογικῆς ἐπιβαρύνσεως, ἀλλὰ τοὐναντίον καὶ διὰ μειώσεως ἢ καταργήσεως ὑφισταμένων τοιούτων, ἀποσκοποῦσα εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἑτέρου μέρους τοῦ κυβερνητικοῦ προγράμματος τοῦ ἀποβλέποντος, μετ' ἄλλων ληφθέντων ἤδη καὶ ληφθησομένων μέτρων, εἰς τὴν συγκράτησιν τῶν τιμῶν καὶ τὴν βαθμιαίαν ἐνίσχυσιν τῆς ἀγοραστικῆς ἱκανότητος τῆς λαϊκῆς καταναλώσεως (μειώσεως δασμῶν καὶ προσωρινὴ ἀτελὴς εἰσαγωγὴ εἰδῶν λαϊκῆς διατροφῆς), εἰς τὴν ὑποστήριξιν τῆς ἐργατικῆς ἀπασχολήσεως καὶ τὴν δασμολογικὴν προστασίαν τῆς πράγματι ἀποδοτικῆς βιομηχανίας, εἰς τὴν προστασίαν τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς (ἀτέλειαι ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων λιπασμάτων καὶ πρώτων ὑλῶν παραγωγῆς τοιούτων ἐν τῇ Χώρᾳ, ὡς καὶ ἐπιδομάτων αὐτῶν), καὶ τέλος εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῆς παραγωγικῆς οἰκονομίας διὰ παροχῆς διευκολύνσεων εἰς τὴν καταβολὴν ὀφειλομένων παλαιῶν πρὸς τὸ δημόσιον χρεῶν αὐτῆς καὶ διὰ μειώσεως τοῦ τόκου ἐκπροθέσμου καταβολῆς.

ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Ἄμεσος φορολογία: Τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1955—56 εἰσέρχεται μὲ τὴν μεταρρύθμισιν τοῦ φορολογικοῦ συστήματος, τοῦ τεθέντος ἐν ἐφαρμογῇ ἀπὸ τοῦ 1919 καὶ καθορίζοντος τὴν φορολογίαν τοῦ εἰσοδήματος ἀναλυτικῶς κατὰ πηγὴν προελεύσεως αὐτοῦ, ὑπὸ τὴν μορφὴν τῆς φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων.

Ἡ ἔκτοτε γενομένη ἐξέλιξις καὶ μεταβολὴ τῶν βασικῶν συντελεστῶν τῆς οἰκονομίας, οἵτινες ἀποτελοῦν καὶ τὰ κύρια κριτήρια τῆς διαμορφώσεως τοῦ συστήματος τῆς ἄμεσου φορολογίας, κατέστησαν ὥριμον πλέον τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ ἰσχύοντος συστήματος τῆς ἀναλυτικῆς φορολογίας τοῦ εἰσοδήματος διὰ τῆς ὁμοιομόρφου ἐπιβολῆς ἀπὸ τοῦ οἰκον. ἔτους 1955—56 ἑνιαίου φόρου ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος τῶν φυσικῶν προσώπων, ἄνευ διαφορισμοῦ τοῦ φορολογικοῦ συντελεστοῦ κατὰ πηγὴν προελεύσεως τοῦ εἰσοδήματος.

Διὰ τοῦ νέου τούτου συστήματος, τοῦ ἐγκριθέντος διὰ τοῦ Ν. 3323)1955 καὶ ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ ὁποίου εἶναι ἔργον τοῦ Συντονισμοῦ καὶ Οἰκονομικῶν κ.κ. Π. Παπαληγούρα καὶ Λ. Εὐταξία ἐπεδιώχθη ἡ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀρχῶν πράγματι ἠθικῆς φορολογικῆς δικαιοσύνης συμμετοχὴ τῶν φορολογουμένων εἰς τὰ δημόσια βάρη, ἐλαφρότερα διὰ τὰς ἀσθενεστέρας οἰκονομικῶς τάξεις καὶ βαρυτέρα διὰ τὰ ἔχοντα μείζονα φορολογικὴν ἱκανότητα εἰσοδήματα ἐπὶ πλέον δὲ καὶ ἡ σύλληψις ὅλης τῆς φορολογημένης ὕλης καὶ ἡ ἐκμηδένισις τῆς φοροδιαφυγῆς. Τὸ σύστημα τοῦτο ἡ Κυβέρνησις θέλει ὁλοκληρώσῃ διὰ δύο εἰσέτι σχεδίων νόμου, τοῦ ἑνὸς ἀναφερομένου εἰς τὴν λειτουργίαν τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων καὶ κατατεθέντος ἤδη πρὸς ψήφισιν εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τοῦ ἑτέρου ὑποβληθησομένου λίαν προσεχῶς καὶ ἀναφερομένου εἰς τὴν φορολογίαν τοῦ εἰσοδήματος τῶν Νομικῶν Προσώπων.

Ἡ Κυβέρνησις κρίνουσα ὅτι ἡ βάσει τῶν κειμένων διατάξεων εἰσπραττομένη παρὰ τῶν ἐκπροθέσμως καταβαλόντων τὰς ἐκ φόρου ὀφειλὰς προσαύξησις ἐκ 30)ο μηνιαίως εὑρίσκεται εἰς ἀντίθεσιν, ὅσον ἀφορᾷ τὸ ὕψος τοῦ ποσοστοῦ, πρὸς τὴν πραγματικὴν καὶ οὐχὶ θεωρητικὴν ἔννοιαν τοῦ τόκου καὶ τὰς περὶ περιορισμοῦ αὐτοῦ ἐν ταῖς ἰδιωτικαῖς συναλλαγαῖς ἐπιδιώξεις αὐτῆς, ὡς καὶ ὅτι ἡ ἐπιβολὴ τοιούτου ὑψηλοῦ ποσοστοῦ, ἐπὶ πλέον τῆς προσαυξήσεως τῆς ἐπιβαλλομένης λόγῳ μὴ ὑποβολῆς ἢ ὑποβολῆς ἀνακριβῶν δηλώσεων, μεταβάλλει τὸ ἐκ τῶν προσαυξήσεων βάρος τοῦ ὀφειλέτου, κρινόμενον ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτοῦ ὡς παράγοντος τῆς οἰκονομίας εἰς ὑπὲρ τὸ δέον ἐπαχθές, ἀπεφάσισε τὴν μείωσιν αὐτοῦ εἰς τὸ ἥμισυ ἤτοι εἰς 1, 1)2ο)ο καὶ τοῦ περιορισμοῦ τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου των προσαυξήσεων τούτων μέχρι τοῦ 50ο)ο τοῦ ἀρχικοῦ ποσοῦ τῆς ὀφειλῆς.

Ἡ αὐτὴ μείωσις θέλει ἰσχύσει καὶ διὰ πρὸς τοὺς Δήμους, Κοινότητας καὶ Νομικὰ Πρόσωπα δημοσίου δικαίου ὀφειλάς. Διὰ τοῦ πρὸς ἔγκρισιν τῶν ἀνωτέρω μέτρων ὑποβληθησομένου νομοσχεδίου ἡ Κυβέρνησις, ἐπιθυμοῦσα συγχρόνως ὅπως διευκολύνῃ καὶ τοὺς ὀφειλέτας ἐκ φόρων παρελθόντων ἐτῶν ἐς τὴν ἐξόφλησιν των ὑποχοεώσεών των, θέλει εἰσηγηθῇ τὴν παροχὴν τοιούτων διευκολύνσεων ἐφ' ὅσον οὗτοι ἔχουσιν ἐξοφλήσει ἐμπροθέσμως τὰς ὀφειλάς των τοῦ τρέχοντος ἑκάστοτε οἰκονομικοῦ ἔτους.

—Δασμολογικὴ πολιτική

Αἱ κατευθύνσεις τῆς κυβερνητικῆς ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ τούτου τμήματος τῆς γενικωτέρας δημοσιονομικῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως, πλὴν τοῦ ταμευτικοῦ τῶν δασμῶν σκοποῦ καὶ ἐν συνδυασμῷ πρὸς τοῦτον, ἀποβλεπει: α') Εἰς τὴν ὑποστήριξιν τῆς ἀπασχολήσεως. β') Εἰς τὴν προστασίαν τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς διὰ τῆς ἀτελοῦς εἰσαγωγῆς ζωϊκῶν χημικῶν λιπασμάτων καὶ πρώτων ὑλῶν πρὸς παραγωγὴν τοιούτων ἐν τῇ Χώρα. γ') Εἰς τὴν διὰ τῆς παρεχομένης εἰς τὴν ἐγχώριον βιομηχανίαν δασμολογικῆς προστασίας ἀνάπτυξιν τῶν ἀνωμφισβητήτου βιωσιμότητος καὶ ὠφελιμότητος ἰδιωτικῶν ἐπενδύσεων, δ') Εἰς τὴν διὰ τῆς μειώσεως τῶν δασμῶν ὡρισμένων τινῶν βασικῶν εἰδῶν πρώτης ἀναγκης προστασίαν τῆς λαϊκῆς καταναλώσεως. ε') Εἰς τὸν καθορισμὸν τῶν σχέσεων τῆς Χώρας πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον, τηρουμένων τῶν ἐκ τῆς Γενικῆς Συμφωνίας Δασμῶν καὶ Ἐμπορίου ὑποχρεώσεων ἡμῶν. παρέκκλισις ἀπὸ τῶν ὁποίων, ὅπου τὰ ἐμπορικὰ τῆς Χώρας συμφέροντα ἠθελον ἀπαιτήσει ταύτην, νὰ γίνῃ κατὰ τὴν κεκανονισμένην διαδικασίαν συναινέσει τῶν λοιπῶν κρατῶν τῶν μεχόντων εἰς τὴν συμφωνίαν ταύτην. Ὡς γνωστόν, τοιαῦται παρεκκλίσεις ἐπιτυγχάνονται διὰ παροχῆς ἐκ μέρους τοῦ αἰτουμένου ταύτας κράτους ἀνταλλαγμάτων καὶ παραχωρήσεων εὐνοουσῶν τὰς ἐξαγωγὰς τῶν προϊόντων κρατῶν ἄτινα συμφωνεῖν εἰς τὰς αἰτουμένας παρεκκλίσεις." Ἤδη διεξάγονται μετὰ πολλῶν ἐκ τῶν κρατῶν τούτων διαπραγματεύσεις διὰ τὴν ἀποδέσμευσιν ἡμῶν ἀπὸ τὴν ὑποχρέωσιν τῆς μὴ αὐξήσεως δασμῶν εἰδῶν τινων, ἀφερώντων τὴν προστασίαν ὡρισμένων κλάδων τῆς ἑλληνικῆς βιομηχανίας, οἵτινες παρουσίασαν σοβαρὰν ἀνάπτυξιν καὶ κατέστησαν ἱκανοὶ νὰ ἐξυπηρετήσωσι πλήρως τὴν ἐγχωρίαν κατανάλωσιν.

Βασικὴν ἐπιδίωξιν τῆς Κυβερνήσεως ἀποτελεῖ ὡσαύτως ἡ διὰ τοῦ συντασσομένου νέου μὲ ἑνιαίαν διεθνῆ ὀνοματολογίαν δασμολογίου, γενίκευσις τοῦ ἐπιστημονικῶς ὀρθοῦ καὶ δασμολογικῶς δικαίου συστήματος ὑπολογισμοῦ τῶν δασμῶν βασει τῆς ἀξίας τῶν ἐμπορευμάτων, ἀντὶ τοῦ ἰσχύοντος σήμερον μικτοῦ τοιούτου, δεδομένου ὅτι ἐπὶ πολλῶν ἐμπορευμάτων εἰσπράττονται εἰδικευμένοι δασμοί.

—Πολιτικὴ ἐπὶ τῶν δαπανῶν.

Ἡ Κυβέρνησις γνωρίζει ὅτι ἔχει περιωρισμένον πρὸ αὐτῆς χρονικὸν διάστημα διαχειρησεως τῶν κοινῶν, ὥστε τοῦτο νὰ μὴ εἶναι ἐπαρκες διὰ τὴν ὑπ' αὐτῆς καταρτισιν καὶ ἐφαρμογὴν προγραμμάτων ἀμέσου ὀργανικῆς ἀποδόσεως καὶ διαρθρώσεως τῶν δημοσίων δαπανῶν εἰς βαθμὸν ἱκανοποιοῦντα τὰς συγχρόνους ὑποχρεώσεις τῆς κοινωνικοοικονομικῆς ἀποστολῆς τοῦ Κράτους.

Δὲν θὰ παραλείψῃ ὅμως κατὰ τὸ μέχρι τῆς ἀναδείξεως, διὰ τῶν προσεχῶν ἐκλογῶν, τῆς νέας Κυβερνήσεως διάστημα, νὰ εἰσηγηθῇ εἰς τὴν Βουλὴν κατὰ τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς τὴν ἔγκρισιν μέτρων ἢ τὴν ἐφαρμογὴν τοιούτων, ὅπου ὑπὸ τῆς κειμένης νομοθεσίας παρέχεται τοιαύτη δυνατότης, πρὸς πραγματοποίησιν εἰκονομιῶν ἀμέσου ἀποδόσεως.

Κατ' ἐφαρμογὴν τῶν ἀρχῶν της τούτων ἡ Κυβέρνησις, κατὰ τὴν γενομένην ὑπ' αὐτῆς μελέτην τῆς συνθέσεως τῶν διαφορων κατηγοριῶν δαπανῶν τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ἐπὶ σκοπῷ ἐξευρέσεως ὅσον τὸ δυνατὸν ηὐξημένων κεφαλαίων πρὸς διαθεσιν αὐτῶν ὑπὲρ τῆς εφαρμογῆς τοῦ προγραμματος τῆς ἀνασυγκροτήσεως τῆς χώρας καὶ τῆς ταχυτέρας ἀποκαταστάσεως τῶν ἐκ τῶν σεισμῶν καταστροφῶν, ἔκρινε δυνατόν, τὸν περιορισμὸν τῶν αἰτηθέντων κονδυλίων τῶν στρατιωτικῶν δαπανῶν, ἄνευ σὐδεμιᾶς, ἐννοεῖται, μειώσεως τῆς μαχητικῆς ἱκανότητος τῶν ἐνόπλων δυνάμεων.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Ἀποστολίδης ἀνέπτυξε τὰ ἀποτελέσματα τῶν παρελθουσῶν οἰκονομικῶν χρήσεων μέχρι καὶ τοῦ 1953—54, εἰσῆλθε δέ εἰς τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ λήξαντος οἰκονομικοῦ ἔτους 1954—55, ὁ ὁποῖος ἔκλεισε μὲ ἔλλειμα 77 ἑκατ. δραχμῶν. Οὕτω τὸ σύνολον, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἐπενδύσεων, τῶν μὲν εἰσπράξεων ἀνῆλθεν εἰς 11.554.3 ἑκατ. δραχμῶν, τῶν δὲ δαπανῶν εἰς 11.631.3.

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 1955-56

Εἰσερχόμεθα ἤδη εἰς τὴν ἀνάπτυξιν ἑνώπιον ὑμῶν, κύριοι βουλευταί, τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1955—56.

Ὁ κατατιθέμενος προϋπολογισμὸς τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ οἰκον. ἔτους 1955—56 περιλαμβάνει τὰ τρέχοντα ἔσοδα καὶ ἔξοδα αὐτοῦ, τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα ἀποκαταστάσεως σεισμοπλήκτων καὶ τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τῶν δημοσιων ἐπενδύσεων, προβλέπει δὲ τὰ ἑξῆς, κατὰ γενικὰς κατηγορίας, ἔσοδα καὶ ἔξοδα.

	Κανονικὸς προϋπολογισμὸς	Προϋπολογισμὸς σεισμοπλήκτων	Σύνολον	Προϋπολογισμὸς δημοσίων ἐπενδύσεων	Γενικὸν σύνολον
	(Εἰς ἑκατ. δραχμῶν)				
I. ΕΞΟΔΑ					
Πολιτικὰ ὑπουργεῖα 6.511					
Ἀποθεματικὸν 663					
Ἀποθεματικὸν παρελθόντων ἐτῶν 85					
Δαπάναι κοινῆς ὑποδομῆς 100	7.359	800	8.159	1.472	9.631
Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Ἀμύνης 2.800					
Ἀποθεματικὸν 75					
Ἀποθεματικὸν παρελθόντων ἐτῶν 50					
Δαπάναι κοινῆς ὑποδομῆς 125	3.050	—	3.050	—	3.050
Δημοσία ἀσφάλεια 800					
Ἀποθεματικὸν 15					
Ἀποθεματικὸν παρελθόντων ἐτῶν 15	830	—	830	—	830
Σύνολον	11.239	800	12.039	1.472	13.511
II. ΕΣΟΔΑ					
Ἐξ ἑλληνικῶν πηγῶν	10.195	469	10.664	550	11.214
Ἐκ πιστώσεων ἐξωτερ.	—	—	—	30	30
Ἐκ συμμετοχῆς κρατῶν Ν.Α.Τ.Ο. εἰς δαπανας ὑποδομῆς	225	—	225	—	225
	10.420	469	10.889	580	11.469
III. ΕΛΛΕΙΜΜΑ	—819	—331	—1.150	—892	—2.042
IV. ΚΑΛΥΨΙΣ:					
Ἀδιάθετοι πιστώσεις καὶ ἐπιστροφαὶ χρημάτων					† 642